

רבי יצחק פטח, (שיר השירים ב) במתפוח בעצى העיר וגנו. אשרי חלוקם של ישראל מכל עמיין עובדי כוכבים ומזלות, שהרי כל שאר האומות נתנו לשרים ממנים שליטים עליהם. וישראל קדושים, אשרי חלוקם בעולים הנה ובעולים הבא, שלא גמן אותו הקדוש ברוך הוא לא למלאך ולא לשלית אחר, אלא הוא ייחד אותם לחלקו. זהו שבחותם כי חלק ה' עמו, וכחותם (זהו קלה) כי יעקב בחר לו יה. במתפוח בעצى העיר, מה תפוח מתחלק בגונו על כל שאר עצי השדה, אך הקדוש ברוך הוא מחלוקת ונרגשם על כל חילוות עליונים ותחותונים, משום זה (ישעה מה) ה' צבאות שמנו, אותן הוא בכל צבא של מעלה.

בא ראה, הקדוש ברוך הוא במתפוח, שיש בו שלשה גנים. גנשת ישראלי פמו שושנה. איזו שושנה? אמר רבי אבא, שושנה מקפת, סתם שושנה שנקללה בששה עלים. שושנה זו גוניה לבן ואדם, והכל הוא בשני גונים - אדם ולבן. אך גנשת ישראל.

קדוש ברוך הוא במגו תפוח, גנשת ישראלי פמו שושנה. שכך אמרה גנשת ישראל, (שיר השירים ח) מחת התפוח עולרתיך. מחת התפוח - באיזה מקום זה? אלא אלו האבות שאמרנו. רבי יוסי אמר, הכל יפה, אלא אלו האבות שאנו אומרם, אלו הם שלשה גונים שמתחרבים בתפוח.

רבי יצחק אמר, באן אחר אהכליית גנשת ישראל בשושנה. באינון ישיקין דרכימוטא, דאיתדבקת במלכא עלאה, נטלה תרי שושנים, כמה דאת אמר (שיר השירים ח) שתיאי שושנים, כמו שגואמר (שם ח) שפטותיו שושנים. ומשום זה אמרה גנשת ישראל, (שם א) ישענני

רבי יצחק פטח, (שיר השירים ב) במתפוח בעצى העיר וגנו. זנאה חולקיהון דישראל מכל עמיין עובדי כוכבים ומזלות, דהא כל שאר עמיין אתיהיבו לרברבן ממן, בשלטנותא עליהו. וישראל קדישין, זנאה חולקיהון בעלם מא דין ובעלמא דאתמי, דלא יהbab לוון קדרשא בריך הוא לא למלאכא, ולא לשליתא אחרא, אלא הוא אחיד לוון לחולקיה, הדא הוא דכתיב כי חלק יי' עמו. וכתיב, (זהלום קלה) כי יעקב בחר לו יה. במתפוח בעצى העיר, מה תפוח מתפרק בגונו, על כל שאר אילני חוקלא, אך קדרשא בריך הוא מתפרק ואתרשים על כל חילין עלאיין ותתאיין, בגין לכך (ישעה מה) יי' צבאות שמנו, אותן הוא בכל חילא דלעילא.

חא חי, קדרשא בריך הוא בתפוח, דאית ביתה תלת גווני. גנשת ישראל בשושנה. מאן שושנה. אמר רבי אבא, שושנה סוגה, סתם, שושנה דאתכליית בשית טרפי, שושנה דא גוניה חור וסומק. וכלא הוא בכל תרין גוני, סומק וחור, הכי גנשת ישראל.

קדשא בריך הוא בתפוח, גנשת ישראל בשושנה. דהכי אמרה גנשת ישראל, (שיר השירים ח) מחת התפוח עולרתיך. מחת התפוח (דף רפ"ז ע"א) באן אחר היא. אלא אלין אהבתין דאמزو. רבי יוסי אמר, דא יובלא. רבי אבא אמר, פלא שפיר, אלא אלין אהבן דקאמزو, אלין איינון ג' גוני, דמתפרקן בתפוח.

רבי יצחק אמר, באן אחר אהכליית גנשת ישראל בשושנה. באינון ישיקין דרכימוטא, דאיתדבקת במלכא עלאה, נטלה תרי שושנים, כמה דאת אמר (שיר השירים ח) שתיאי שושנים, כמו שגואמר (שם ח) שפטותיו שושנים. ומשום זה אמרה גנשת ישראל, (שם א) ישענני